Vážený pane Pavlíček 6.7.2003 // na vědomí pan Wágner //

Jistě se mnou budete souhlasit, že i >velký vědec< se může zmýlit v triviální matematice (občas) . A jistě se mnou budete souhlasit, že zopakuje-li on svůj triviální omyl mnohokrát za sebou, že to už by se u >vědce< stát nemělo **zásadně.**
Posuďte „trivialitu“ od pana Wágnera, kde se on opakovaně mnohokrát zmýlil **: Wágner píše 17.07.2002, 18.07.2002 :** Vazeny pane Navratile,

opravdu nevim, co si o tom mam myslet. Skoro bych rekl, ze si ze me delate legraci. Vase navrhy noveho pravidla pro transformaci souradnic jsou podobne tomu, kdyz …..

Nikdo Vám nezakazuje zavádět jakoukoliv transformaci. Ovšem jinou věcí je, že tyto Vaše navržené transformace nepopisují reálný svět. Takže s použitím vaší transformace by neplatil ani obyčejný zákon sčítání rychlostí pro nízké rychlosti, který si ověřujete každodenně. Uvědomte si, co dostanete pro $v \ll c$, pro Vámi navrženou transformaci :
$t_c = \sqrt{2}.t_c$ a $x_c = \sqrt{2}\,.\,x_c - v\,.\,t_c$ >>>>>>> jeho kritika
což jsou evidentně nesmyslné výrazy.

S pozdravem Vladimír Wagner

…přičemž pan Wágner použil ke kritice **<u>mou pasáž</u>** - ukázku Lorentzových transformací, a to **tuto :**

(N) Opíši doslovně to, co říká fyzika ústy Feynmana v jeho přednáškách str.278…že **:** "...mezitím si H.A.Lorentz všimnul pozoruhodné a zvláštní věci : když udělal v Maxwellových rovnicích substituci" :

$$t' = \frac{t - v\,.\,x/c^2}{\sqrt{1-\frac{v^2}{c^2}}} = \frac{\sqrt{2}.t_c - v\,.\,x_c/c^2}{\sqrt{1-\frac{v^2}{c^2}}} = t_c \qquad (1.1)$$

$$y' = y$$
$$z' = z$$

$$x' = \frac{x - v\,.\,t}{\sqrt{1-\frac{v^2}{c^2}}} = \frac{\sqrt{2}\,.\,x_c - v\,.\,t_c}{\sqrt{1-\frac{v^2}{c^2}}} = x_c$$

…tak se tvar rovnic nezměnil (1.2) říká Feynman, že řekl Lorentz

Pane Pavlíček :

<u>Obhajoba č.1</u> **:** Když přišel Lorentz na scénu, tak svou transformaci označil písmenkem <u>„ix s čárkou - x´ “</u> a nikdo mu to nezakázal. Proč by měl někdo zakazovat mě (anebo hanobit mou volbu), nazvat t u t é ž transformaci písmenkem x_c …?

<u>Obhajoba č.2</u> **:** Když už si to já nazvu tím písmenkem x_c …($x_c = c\,.\,t_c$), tak pak musím já s tou transformací >něco< udělat, abych jí „nezničil“ a aby byla platná (pro to písmenko, pro ten znak …a v souladu se smyslem toho znaku). To jsem udělal. Prostě jsem „tutéž poznanou pravdu“ p.Lorentze popsal „čínsky či Mayskými znaky, Navrátilovsky“. Jde o to **<u>rozpoznat</u>** zda jsem to popsal totožně s dosavadní fyzikou, anebo taky dobře jinak, ale v novém pojetí. Pan Wagner to „rozpoznal“ chybně (to

za chvíli dokáži) Nezkoumal do hloubky (pravou chybu nehledal, ale stačila mu triviální chyba) a odsoudil…triviálním argumentem, neb **:** Nejprve prohlásil, že **:**

A)

„…dochazite (Navrátile) k nesmyslnym vysledkum napr. rovnici:

1/sqrt(1-v**2/c**2) = c/v „ (řečeno 4.7.2002 a v jiných dopisech)

B)

„ Vase rovnice plati pouze pro jednu specialni hodnotu rychlosti v:

v = c/(2^(1/2))

a pak je namiste smysl teto rovnice a cim je vyznamna prave takova hodnota ?“ (řečeno 13.02.2002 a dalších dopisech)

Obhajoba č.3 **:**

Pokud uznal p.Wagner platnost 1/sqrt(1-v**2/c**2) = c/v alespoň pro jednu hodnotu --> $c = \sqrt{2}\,.v$, pak nemůže tvrdit, že **:**

Uvědomte si, co dostanete pro v << c, pro Vámi navrženou transformaci :

$t_c = \sqrt{2}.t_c$ a $x_c = \sqrt{2}\,.\,x_c - v\,.\,t_c$

což jsou evidentně nesmyslné výrazy.

protože p.Wágner musí vzít do kritiky **celou rovnici** a néé jen z ní odpárat „pouze kus“ **:**

$$x' = \frac{x - v\,.\,t}{\sqrt{1 - \frac{v^2}{c^2}}} = \frac{\sqrt{2}\,.\,x_c - v\,.\,t_c}{\sqrt{1 - \frac{v^2}{c^2}}} = x_c \;\ldots\ldots\ldots\ldots \quad \textbf{(a)}$$

$$\frac{\sqrt{2}\,.\,x_c - v\,.\,t_c}{\sqrt{1 - \frac{v^2}{c^2}}} = x_c$$

$$\frac{\sqrt{2}\,.\,x_c - v\,.\,t_c}{x_c} = \sqrt{1 - \frac{v^2}{c^2}}$$

$$\sqrt{2} - \frac{v\,.\,t_c}{x_c} = \sqrt{1 - \frac{v^2}{c^2}} = \frac{v}{c}$$

což toto dosazení v / c plyne **__právě__** **z té „jednohodnotové“ rovnice $c = \sqrt{2}\,.v$, a tak je :**

$$\sqrt{2} - \frac{v}{c} = 1 - \frac{v}{c} = \frac{v}{c}$$

$$\sqrt{2} - \frac{v}{c} = \frac{v}{c}$$

$$\sqrt{2} = \frac{2\,.\,v}{c}$$

$$c = \sqrt{2}.\,v \;\ldots\ldots\ldots\ldots \quad \textbf{(b)}$$

Jak vidíte, tak rovnice (a) p o u z e >normálními< úpravami přešla do (b) , což pan Wagner odsoudil jako *nesmyslné výrazy* : $x_c = \sqrt{2} . x_c - v . t_c$ (to řekl on, néé já) , ač uznal rovnici (b) pro jednu – jedinou hodnotu.
(Vykašlal se na mou rovnici a ukradl z ní část a to tak, že za takový čin dostávají děti v 5.A čtyřku na vysvědčení) Znamená to, že nesmyslný výraz (a) vzešel z (b) smyslného výrazu pro jednu hodnotu. (?) ! !

Obhajoba č.4 **:** Je-li výraz (b) smyslný pro jednu hodnotu, pak **lze** hledat a najít modifikaci rovnice (b) pro hodnoty v a to v intervalu $0 < v < c$ …Anebo néé ??? **Pan Wágner prohlásil, že NE !**

- **viz** jeho nejpropracovanější dopis mě 17.07.2002 >ohledně potopení mé vize< **:**

(17.07.2002) Vážený pane profesore (p.Wagner bude odpovídat modře do N-textu)

Já jsem z neznámého mě důvodu přehlédl Váš nádherný dopis ze 4.6.2002 a rád bych se k němu vrátil. Pokusím se o vysvětlování a o protiargumenty…děkuji za p o z o r n o s t k mému vysvětlování.

1.) Říkáte, že : *" …a pochopitelne dochazite k nesmyslnym vysledkum napr. rovnici 1/sqrt(1-v**2/c**2) = c/v* (1) *, ktera neni ani matematicky spravna (leva strana rovnice se nerovna prave). To je presne to, co Vam ukazoval Chyla "*

1*) Námitka **:** rovnice (1) **je** matematicky správná a platí pouze pro jedno číslo $c = \sqrt{2} .v.$ Rovnici lze upravit na jiný tvar, aby platila ve škále $0 < v < c$ ……pokud to nemám já naprosto dobře, tak to matematikové umí přepracovat do dokonalosti.

Vážený pane Navrátile,
To, že tato rovnice platí jen pro jednu hodnotu rychlosti v jsem Vám psal v dopise 13. února 2002:

"Je treba dodrzovat matematicke zakonitosti a uzivat pojmy ve vyznamu v jakem jsou definovany. To bohuzel nedelate a tak je velice tezke s Vami cokoliv diskutovat. Problem je ze fyzikalni a matematicke definice i postupy pouzivate velice volne a vetsinou chybne. Podivejme se napriklad na Vasi odpoved panu Chylovi:

Jeho otazka, cemu se rovna prava a leva strana Vami uvadene rovnice:

(1-v^2/c^2)^(-1/2)=c/v

v pripade, ze v=0, byla velmi opravnena. Pokud spravne chapu pak v je rychlost a c je rychlost svetla ve vakuu. Rychlost muze byt nulova a tedy je opravnena otazka, jestli Vase rovnice plati i pro tento pripad. Evidentne vsak neplati:

Leva strana: 1
Prava strana nekonecno

Vase rovnice plati pouze pro jednu specialni hodnotu rychlosti v:

v = c/(2^(1/2))

a pak je na miste smysl teto rovnice a cim je vyznamna prave takova hodnota rychlosti. Na Chylovu jasnou otazku jste neodpovedel. Takovych matematickych rozporu je ve vasich rovnicich rada."

Žádná korektní matematická úprava nemůže z této rovnice udělat rovnici, která by platila pro všechny hodnoty v. A protože jste vycházel z předpokladu, že rovnice platí pro všechny hodnoty v, je daná rovnice nesmyslná.

A nyní k dalším rovnicím. Fialově označené platí obecně pro všechny hodnoty rychlosti $0 \le v < c$ (u té černě vyznačené pak platí jen v případě, že koeficient k, který jste přidal se rovná jedničce k = 1):

$m / m_0 = L_0 / L = \tau / \tau_0 = \boxed{1 / \sqrt{(1 - k^2 v^2/c^2)}}$ (2)

$1 / 0 = \infty / 1$

1/0 = ∞/1 jsou limitní hodnoty v případě, že v = c. Oba případy jsou v limitě nekonečno. Stejně tak černě napsaná část pro k=1. Případ v = c nenastane. Rychlost se k rychlosti světla jen limitně blíží. Čili nekonečna a dělení nulou nastávají až v limitním případě, ke kterému nedochází (těleso z nenulovou klidovou hmotností nemůže mít rychlost světla).

Tato rovnice, kterou navrhujete, však neplatí:

$$\boxed{1 / \sqrt{(1 - k^2 v^2/c^2)} = c/k \cdot v}$$

a neplatí ani pro k = 1: $\boxed{1 / \sqrt{(1 - v^2/c^2)} = c/v}$ a nevím jak jste k takové rovnici přišel.Takže neplatí, co píšete dále:

rovnice (2) je **Vaše, vás** fyziků, do níž jsem já pouze vpašoval koeficient <u>*k*</u>

2.) Vy fyzikové tvrdíte : *1/sqrt(1-v**2/c**2) = m/m₀* (3)….Všimněte si, že (3) bude platit číselně

toto je rovnice, která ukazuje vztah mezí hmotností daného tělesa, kterou naměří pozorovatel vůči kterému se toto těleso pohybuje rychlostí v, a klidovou hmotností tohoto tělesa. Pokud by měla mít další rovnice smysl, tak je x_c je dráha, kterou urazí světlo za stejnou dobu, za kterou urazí těleso v souřadné soustavě pozorovatele dráhu x_v. A pak $t_c=t_v$ z definice. Je nesmysl v souvislosti s tím mluvit o gravitačním rudém posuvu. Nevím, proč ho tam zamotáváte.

<u>**ikdyž**</u> z rovnice >vyhodím< "t_c/t_v" ……tedy takto : *1/sqrt(1-**x**$_v$**2/**x**$_c$**2) = m/m₀* (3 ´) neb v místě pozorovatele onen gravitační rudý posuv je neměřitelně malý, tedy je roven jedné, tedy "t_c/t_v = 1"…..

Jedině v případě, že pro t_v, t_c a x_v, x_c platí definice, které jsem uvedl výše, tak je odvozen ze vztahu (3) a platí vztah (3´). Neuvádíte přesně, jak definujete t_v, t_c, t_w x_v, x_c, k a w. Jestliže použijeme Vámi uvedené definice: x_c - etalon délky pro rychlost světla, t_c - etalon času pro rychlost světla, x_v - změna velikosti délky vůči etalonu délky, tak vztah (3´) nemá nic společného ze vztahem (3) a další Vaše odvozeniny nedávají žádný smysl.

Vladimír Wagner

"Vyhodil" jsem "t_c/t_v" a přesto tam v rovnici (3 ´) ono "t_c/t_v" zůstalo ! ! Přemístilo se >do< hmoty, přesunulo se do
<u>m/m_0</u>…..
V tom tkví moje hypotéza, že platí :

$$\frac{x_{HV}}{x_c} = \frac{x_c}{x_v} = \frac{t_w}{t_c} = \frac{1}{\sqrt{1 - k^2 . w^2 / c^2}} = \frac{m}{m_o . k} = \sqrt{2}$$ ……….můj návrh …(G)

⇩

$$\frac{(L^*)}{(L_o)} = \frac{L_o}{L} = \frac{\tau}{\tau_o} = \frac{1}{\sqrt{1 - v^2 / c^2}} = \frac{m}{m_o} = ?$$ ….současná fyzika …(H)

čili : $1 / \sqrt{(1 - k^2 . \mathbf{w}^2/c^2)}$ = $c/ k. \mathbf{w}$ = $m / k m_0 (t_w/t_c)$ = $\sqrt{2}$ (…já…)
$1 / \sqrt{(1 - k^2 . v^2/c^2)}$ = $c/ k. v$ = $m / k m_0 (\mathbf{t_c/t_c})$ = $\mathbf{x_c / k x_v . t_c/t_c}$ (**současná fyzika**)

… anebo je to lépe popsáno zde : C 06 Hledám konvenci -6 Lorentz,Heisenberg.doc
což Vám posílám v příloze .

Prosím, prosím, prosím o prostudování…..uvidíte, že je to smysluplné.

Navrátil J. 17.7.2002
--- konec opisu ze 17.07.02
****
No, další smysluplnost p. Wágner už nehodlal hledat a zůstal na své pozici (6.7.2003)

(opis slov p.Wágnera z 13.02.2002)

Podivejme se napriklad na Vasi odpoved panu Chylovi**:**
>
> Jeho otazka, cemu se rovna prava a leva strana Vami uvadene rovnice:
>
> (1-v^2/c^2)^(-1/2)=c/v
>
> v pripade, ze v=0, byla velmi opravnena. Pokud spravne chapu pak v je rychlost
> a c je rychlost svetla ve vakuu. Rychlost muze byt nulova a tedy je opravnena
> otazka, jestli Vase rovnice plati i pro tento pripad. Evidentne vsak neplati:
>
> Leva strana: 1
> Prava strana nekonecno
>
> Vase rovnice plati pouze pro jednu specialni hodnotu rychlosti v:
>
> v = c/(2^(1/2))
>
> a pak je namiste smysl teto rovnice a cim je vyznamna prave takova hodnota
> rychlosti. Na Chylovu jasnou otazku jste neodpovedel. (13.02.2002)

****
(N) (06.07.2003) : No, další smysluplnost p. Wágner už nehodlal hledat a …a tak tu smysluplnost hledám, její matematické vyjádření pravdy přírody já (… musím,…sám …- nemám jinou volbu) **:**

např. tento obrázek :

jdi níž

$$\frac{1}{\sqrt{1 - v^2 / c^2}} = \frac{k.v_{\perp}}{v_{\parallel}} \qquad \frac{1}{\sqrt{1 - k^2.w^2 / c^2}} = \frac{k.v_{\perp}}{v_{\parallel}}$$

to je výsledek M-M experimentu

čili afinita

$c/v = m/k.m_0$

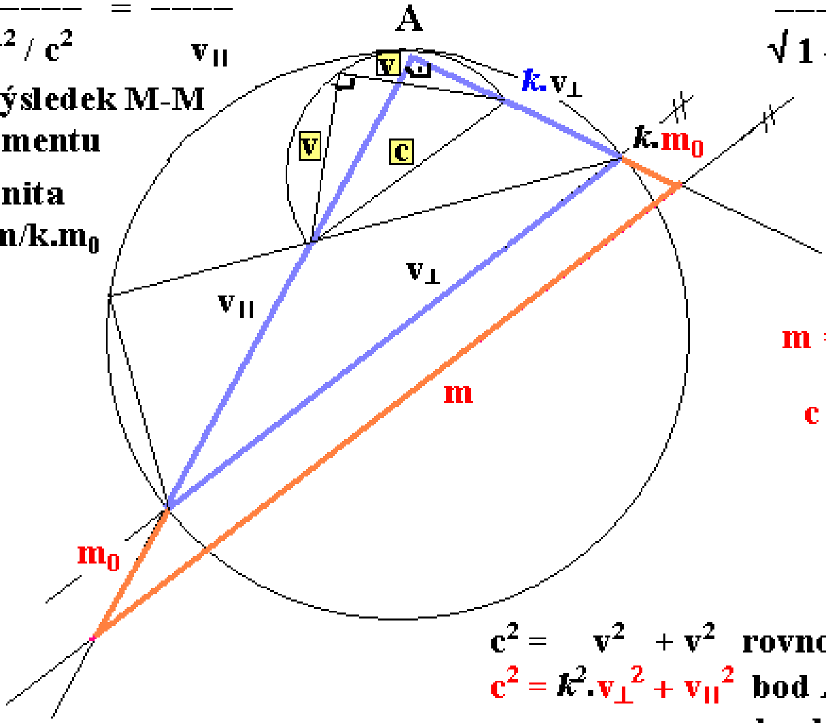

$m = \sqrt{2}.k.m_0$ **pro k = 1**

$c = \sqrt{2}.k.v_{\perp}$ **pro k = 1**

$c^2 = v^2 + v^2$ **rovnoramenný trojúhelník**

$c^2 = k^2.v_{\perp}^2 + v_{\parallel}^2$ **bod A putuje po Thaletově kruhu**

Zopakuji pro oživení slova p.Wagnera (k mému potupení a k jeho důkazu o mé neplatnosti) :

„„Vase rovnice plati pouze pro jednu specialni hodnotu rychlosti v:

v = c/(2^(1/2)) **(A)**

a pak je na miste smysl teto rovnice a cim je vyznamna prave takova hodnota rychlosti. Na Chylovu jasnou otazku jste neodpovedel. Takovych matematickych rozporu je ve vasich rovnicich rada."

Žádná korektní matematická úprava nemůže z této rovnice udělat rovnici, která by platila pro všechny hodnoty v. A protože jste vycházel z předpokladu, že rovnice platí pro všechny hodnoty v, je daná rovnice nesmyslná.""

a rozhodně slibuji panu Wagnerovi, (a nejen jemu, ale všem co mi podráželi nohy), že rovnici (A) matematicky určitě dopracuji tak, aby platila pro hodnoty <u>$0 < v < c$</u> a abych postupně dokázal, že platí (bude platit po dořešení) rovnice :

$$\frac{1}{\sqrt{1 - \frac{v^2}{c^2}}} = \frac{c}{v} = \sqrt{2} = \frac{t_w}{k^2.\, t_c} = \frac{x_c}{k.\, x_v} = \frac{m}{k\,.\,m_0}$$

(B) z níž vzejde substituční pravda pro dvouveličinový vesmír, což je stále ještě rovnoramenný trojúhelník pro jednu hodnotu, ale dořeším to pro hodnoty $0 < m_0 < m$ spolu s <u>$0 < v < c$</u>

Navrátil Josef **(6.07.2003)**

protože :

Už jsem slyšel od svých >diskusních odpůrců<, že dvouveličinový vesmír je nesmysl jen proto, že si oni ho tak nedovedou představit ; že by hmota byla „sestrojena“ z délky a času, že je to nad meze chápání. Odpovídal jsem jim v duchu logiky, že **:** Proč v mezích rozumného chápání je, když používáte >vy fyzici< ve své fyzice (v zápisech) znaky
(písmenka) za jevy a artefakty z přírody ?, a proč se nedivíte, že Vám tyto <u>znaky „dobře“ representují</u> přírodu samu. ? Proč když napíšete znak „F“ ,tak to representuje sílu…, či **φ =** m/x jako potenciál…a vy se nad tím nepodivujete. Copak „můžete“ za hmotu – zeměkouli se vší rozmanitostí hmotových systému a složitostí v ní dosadit do rovnic **jen** písmenko >m< ??? Musí tedy to písmenko <u>*m*</u> vyjadřovat universální vlastnost veškeré hmoty ať je jakchce složitá a komplikovaná a promísená s časoprostorem. Písmenko „m“ vám nevadí, a proto si myslím, že by vám nemuselo vadit i jiné „znakové“ vyjádření za tu hmotu, za to písmenko >m< a to třebas <u>ve zvoleném systému dvou znaků.</u>

Proč by měl mít právo Evropan se divit se svou latinkou Číňanovi a jeho znakovému písmu ?, proč by mu měl >nadávat< , že si v historii volil „špatné znakové vyjadřovací prostředky<.(?) Chci-li se dozvědět něco o Mayích z Jižní Ameriky, tak nebudu jim nadávat, že zvolili >svůj popis kultury< vtělili do jiné znakové řeči než je latinka. Proto, opakuji, **proto je možné** současnou fyziku zapsanou do znakové řeči „takovéatakové“ (písmenková a číselné matematika) přepsat do jiné (záměrně zvolené) znakové podoby a nikdo by se tomu neměl divit či dokonce se tomu smát, posmívat a zatracovat to . A proč takovou novotu dělat ? Právě proto, že v jiné znakové řeči, v jiné zápisové technice popisující stav přírody se „zjeví“ jiné poznatky, jiné možnosti vyjadřovací, jiný pohled na >pravdu< , změna chápání, uvažování a podobně. Dokonce vyměním-li (ve fyzikálních výpočtech) písmenko „m“ za >substituční dva jiné znaky< (<u>*x*</u> a <u>*t*</u>) a nebudu absolutně zpočátku spojovat tyto znaky s nějakým jejich fyzikálním významem, …že to je čas a délka …., že x_n a t_n jsou dimenze té veličiny >čas< a veličiny >délka<, tak že pak dospěji v p ř e p s á n í dosavadní celé fyziky do podoby, která bude mít „jinou vypovídací strukturu“, odhalí se mnoho novinek.

Teprve pak mohu položit otázku **:** *Cokdyž ty dva znaky nově použité nebudou pouhá písmenka a budou mít i fyzikální význam, budou to časová dimenze a délková dimenze ?* Ti, kdož zpočátku logicky chápali, že **„m“** je univerzálně **i** peroxid vodíku **i** zralé rajče **i** chcíplá myš **i** benzín a podobně, tak nakonec pochopí, že to „m“ může být zapsáno pomocí <u>x</u> a <u>t</u> do nějakého vzorečku. (později se najde i způsob napsat každou speciální podobu hmoty do >svého< vzorečku dvouznakového) A protože časoprostor je „složen“ také z <u>*x*</u> a <u>*t*</u> **a pak** i hmota bude složena z <u>*x*</u> a <u>*t*</u> , tak teprve pak to začne být zajímavé a úžasné…sledovat porovnávání pravdy (dvouveličinové) na papíře s pravdou v přírodě.

Lidé se novému myšlení brání. Chápu. Nevím jak dlouho to potrvá, ale věřím, že jednou se budou muset kolektivně zamyslet

**.

malý dodatek :
Všechny hodnoty – číselné neurčité výrazy <u>*nula a nekonečno*</u> jsou zde pojaty symbolicky a znamenají, že daná hodnota >se k tomuto neurčitému číslu blíží< :

$$\frac{1}{\sqrt{1-\dfrac{k^2 . v^2}{c^2}}} = \frac{c}{K . v} \quad ; \quad c^2 = k^2 . v^2 + K^2 . v^2$$

===.

$$\frac{1}{\sqrt{1-\dfrac{1^2 . 0^2}{}}} = \frac{1}{\infty . 0} \quad ; \quad 1^2 = 1^2 . 0^2 + \infty^2 . 0^2$$

$k = 1$; $K = \infty$; $v = 0$

1^2

$k = 1$; $K = 0$; $v = 1$

$$\frac{1}{\sqrt{1 - \dfrac{1^2 \cdot 1^2}{1^2}}} = \frac{1}{0 \cdot 1} \quad ; \quad 1^2 = 1^2 \cdot 1^2 + 0^2 \cdot 1^2$$

****

$$\frac{1}{\sqrt{1 - \dfrac{\infty^2 \cdot 0^2}{1^2}}} = \frac{1}{1 \cdot 0} \quad ; \quad 1^2 = \infty^2 \cdot 0^2 + 0^2 \cdot 1^2$$

$K = 1$; $k = \infty$; $v = 0$

$K = 1$; $k = 0$; $v = 1$

$$\frac{1}{\sqrt{1 - \dfrac{0^2 \cdot 1^2}{1^2}}} = \frac{1}{1 \cdot 1} \quad ; \quad 1^2 = 0^2 \cdot 1^2 + 1^2 \cdot 1^2$$

==.

$k = 1$; $K \Rightarrow 1$; $v = ?$

$$\frac{1}{\sqrt{1 - \dfrac{1^2 \cdot 1^2}{1^2}}} = \frac{1}{0 \cdot 1} = \frac{\infty}{1 \cdot 1} \quad ; \quad 1^2 = 1^2 \cdot ?^2 + 1^2 \cdot ?^2$$

****

$$\frac{1}{\sqrt{1 - \dfrac{\infty^2 \cdot 0^2}{1^2}}} = \frac{1}{1 \cdot 0} = \frac{\infty}{\infty \cdot 0} \quad ; \quad 1^2 = \infty^2 \cdot ?^2 + 0^2 \cdot ?^2$$

$K = \infty$; $k = \infty$; $v = ?$